

[Ole Bjørn Kraft.]

det kan jeg ikke se; nogen principiel eller afgørende Forskel ser jeg ikke her.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, han kan føre noget Forsvar for, at Nybygningskontoen for Flaaden er af den Karakter, som den er, og at Hensigten i saa ringe Grad opnaas, ved at henvise til, at Nybygningskontoen under 1922-Ordningen jo ogsaa har været for lille. Thi vi har fra denne Talerstol Gang paa Gang hørt den højtærede Minister angribe de Konservative, fordi de ikke havde opfyldt deres Forpligtelser paa dette Omraade. Naar den højtærede Minister selv skal stemme for en Ordning af denne Karakter — og det vil den højtærede Minister jo komme til i Løbet af faa Dage —, saa er det forbavsende, at den højtærede Minister efter hele det Synspunkt, han har anlagt overfor disse Spørgsmaal, ikke vil søge at faa dette Forhold rettet.

Ministeren vilde ogsaa fralægge sig et Medansvar for § 64, og jeg forstaar saa godt, at denne Paragraf ikke synes at passe den højtærede Minister. Det kan nu ikke nytte noget, at Ministeren mener at kunne sige, at han ikke har nogen Andel i Enkelthederne i disse Forslag. Den højtærede Minister vil, naar han rejser sig og stemmer for Forslagene, og bliver den Mand, der kommer til at føre denne Ordning administrativt ud i Livet, ikke kunne skubbe et saadant Ansvar fra sig.

Endelig vil jeg sige, at det er urigtigt, naar Ministeren mener, at de Konservative i Landstinget havde givet Tilslutning til en Ordning paa 37 Mill. Kr. Den konservative Ordfører i Landstinget har udtalt, at hvis der kunde gennemføres en Ordning til 37 Mill. Kr. med Tilslutning fra alle Partier, og saaledes at man reelt vilde gaa ind for den, ikke paa den Maade, at man vilde tage det som en Besparelse, men saadan, at man fra Regeringspartiernes Side vilde opgive Afrustningsforslag og stille sig bagved den nyskabte Ordning, saa vilde han anbefale sit Parti at gaa ind for en saadan Ordning. Han har aldrig haft Lejlighed til at prøve, hvorledes Partiet vilde stille sig.

Det er muligt, at Partiet vilde indtage et lignende Standpunkt, fordi vi har sagt og siger, at hvis vi kunde faa Forsvarsagen løftet op af Partistriden og kunde faa Ro om den i nogle Aar, saaledes at Agitationen kunde standse, og hvis vi vidste med Bestemthed, at den ansvarlige Regering stod bagved Ordningen, og at Ordningen

var et Udtryk for den Opfattelse, den efterhaanden var kommet til, saaledes at der var en samlet Helhed i Rigsdagen for den, saa vilde vi for at opnaa dette bringe betydelige Ofre, idet vi ogsaa tror, at det vil have Betydning for selve Ordningens Anvendelighed i det givne Øjeblik.

Men en Ordning, som $\frac{2}{3}$ af dem, der stemmer for den, holder langt bort fra sig som uheldig formet, som værende af en Karakter, de ikke vil give deres Tilslutning, og med et Formaal, de ikke vil støtte, og idet de udtrykkelig understreger, at det kun er noget, de gør for at faa Bespareser paa Finansloven for derefter at forøge Agitationen og derigennem undergrave den Aand, som Ordningen skal leve af — et saadant Kompromis, et Forlig af den Karakter, ønsker det konservative Folkeparti ikke at give sin Tilslutning, fordi vi ikke finder, det er ærligt Spil, fordi vi finder, at den skaber en Fiktion uden Realitetsindhold, og fordi vi ogsaa ved, at denne Ordning er kommet til Verden, mindre af saglige end af politiske Grunde.

Klart og tydeligt fremgik det ogsaa af de Udtalelser, som den højtærede Forsvarsminister fremsatte, at saa snart disse Lovforslag er vedtaget, vil den højtærede Minister og hans Parti begynde Agitationen for at bringe Udgifterne ned igen. Den højtærede Statsminister har ved en bestemt Lejlighed udtrykt det paa den Maade, at nu tog man et lille Skridt denne Gang, og et lille Nøk næste Gang, og Ministeren udtalte her, at han vilde begynde at arbejde for at faa den næste Nedgang. Der var altsaa ikke paa nogen Maade skabt den Forudsætning, som skulde være skabt, hvis vi skulde have kunnet bringe det Offer at gaa med til at nedsætte Udgifterne, som der her er Tale om.

Til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Han besvarede mit Spørgsmaal med Hensyn til § 64 med at læse Paragraffen op. Ja, jeg er nu ogsaa selv i Stand til at læse. Det har ikke været mig dunkelt, hvad der stod i Paragraffen. Jeg har ikke noget imod, at udmærkede, dygtige Officerer i Marineministeriet faar de nødvendige Chancer til at gøre de Avancementer, som deres Stilling og Kvalifikationer berettiger dem til. Men jeg har meget imod, at der bliver skabt en Ordning, der sammenblander den aktive Tjeneste med den, som bliver gjort i Marineministeriet, og jeg vilde anse det for meget uheldigt, hvis Konsekvensen af denne Paragrafs Vedtagelse blev, at der f. Eks. som Chef for Flaaden blev sat en Mand, der havde